

Kielanówka, 26 marca 2024 r.

dr hab. inż. Stanisław J. RYSZ
Prof. Uczelni Państwowej
im J. Grodka w Sanoku

RECENZJA PRACY DOKTORSKIEJ
mgr inż. Karoliny BARON

w dziedzinie *Nauki społeczne*, dyscyplinie *Nauki o bezpieczeństwie*, pod tytułem:

***Bezpieczeństwo ekologiczne w zakresie gospodarowania wodami w miastach
wojewódzkich Górnej Wisły w latach 2010-2020.***

PROMOTOR: prof. dr hab. Sergiusz WASIUTA

I. Formalna podstawa wykonania recenzji

Recenzję sporządzono w oparciu o uchwałę Rady Dyscypliny – Nauki o Bezpieczeństwie Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie z dnia 19 stycznia 2024 r. w sprawie postępowania doktorskiego mgr inż. Karoliny Baron.

II. Nawiązanie do zawodowego i naukowego życiorysu Doktorantki

Na podstawie udostępnionych materiałów dotyczących naukowego i zawodowego życiorysu Doktorantki odnotowano, że jest absolwentką Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie, który ukończyła z tytułem magistra na kierunku Gospodarka Przestrzenna. Studia I stopnia zrealizowała równolegle na tej samej uczelni na kierunkach: Gospodarka Przestrzenna, specjalność Planowanie i inżynieria przestrzenna zakończone tytułem inżyniera (w latach 2014-2018) oraz Informatyka Stosowana zakończone licencjatem w specjalności Inżynieria Oprogramowania (w latach 2015 -2020). Po ukończeniu studiów II stopnia Doktorantka podjęła studia w Szkole Doktorskiej prowadzonej przez Uniwersytet Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie. Swoją edukację na studiach III stopnia Doktorantka realizowała w dyscyplinie Nauki o bezpieczeństwie. Następstwem opisanych powyżej studiów w Szkole Doktorskiej jest to postępowanie o nadanie tytułu doktora w dyscyplinie Nauki społeczne dziedzinie Nauki o bezpieczeństwie.

Przedstawione dokumenty zawierają także informacje pokazujące pracę zawodową i naukową oraz zaangażowanie Doktorantki w popularyzowanie nauki. Kandydatka w roku 2019 odbyła staż w Dziale Dokumentacji Cyfrowej Miejskiego Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji S.A. w Krakowie, a w latach 2020-2021 uczestniczyła w badaniach naukowych finansowanych ze środków Ministerstwa Nauki w ramach projektu „Społeczno-gospodarcze konsekwencje rewolucji przemysłowej” z programu Regionalna Inicjatywa Doskonałości. Od roku 2021 do

chwili obecnej Doktorantka jest zatrudniona na stanowisku Asystenta w Instytucie Bezpieczeństwa i Informatyki Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie.

Wspomniany powyżej staż w Dziale Dokumentacji Cyfrowej Miejskiego Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji S.A. w Krakowie jest przez recenzenta postrzegany jako inspiracja do przeprowadzenia badań i analiz, których skutkiem jest praca przedłożona do recenzji.

III. Rozważania na temat naukowego aspektu opracowania Kandydatki

Dostęp do wody jest kluczowym warunkiem życia na Ziemi. Bez wody nie jesteśmy w stanie przetrwać jako gatunek w przyrodzie, bo bez wody cała przyroda nie przetrwa. Zagadnienie optymalizacji gospodarowania wodami jest ze wszech miar istotne w XXI wieku i dotyczy praktycznie wszystkich krajów, a w Polsce, w której dostępność wody jest znacznie mniejsza niż średnio w Europie¹, jest to szczególnie ważne. Zagadnienia dotyczące zapewnienia bezpieczeństwa w zakresie gospodarowania wodami są w każdym możliwym obszarze szczegółowym, także ekologicznym, poważnymi wyzwaniem dla cywilizacji. Należy je postrzegać również jako problemy do naukowych badań i rozważań. Świadomość z jednej strony malejącej dostępności wody, a z drugiej ciągle wzrastającego na nią zapotrzebowania powinna przekładać się na podejmowanie możliwie najlepszych decyzji i inwestycji zmierzających do organizowania struktur podmiotów uzupełniających się i współpracujących w zakresie zagadnień dotyczących zagospodarowania dostępnych jej zasobów oraz zapewniania do niej dostępu i bezpieczeństwa od jej niszczącego potencjału.

Opracowanie Doktorantki wpisuje się we wskazane powyżej zagadnienia. Problem badawczy zapisany został jako: „próba odpowiedzi na pytanie jaki aktualnie w polskich środowiskach zurbanizowanych (na przykładzie trzech miast) kształtuje się poziom bezpieczeństwa ekologicznego (ale również regionu oraz bezpieczeństwa społecznego) w zakresie gospodarowania wodami w trzech obszarach tematycznych dotyczących powodzi, deficytu wody pitnej oraz skażeń wody pitnej oraz czy administracja i polityka wodna skutecznie odpowiada na rosnący trend zagrożenia kryzysem wodnym w niedalekiej przyszłości”². Zaznaczenie problemu badawczego w formie zdania składającego się z dwóch zdań współrzędnie złożonych pokazuje faktycznie dwa osobne problemy, czego Doktorantka nie uwzględniła w dalszej części metodologii.

Celem głównym badania była „Diagnoza systemu gospodarowania wodami w miastach wojewódzkich w obszarze regionu wodnego Górnej-Zachodniej oraz Górnej-Wschodniej Wisły, która będzie skupiała się na trzech obszarach - deficytu wody pitnej, powodzi oraz skażeń wody.” Zostało to doprecyzowane w celach szczegółowych:

- 1) „Identyfikacja relacji miejskiej polityki wodnej z każdym z trzech obszarów (deficytu wody pitnej, powodzi oraz skażeń wody).

---

¹ Zob. <https://www.wody.gov.pl/>, (dostęp: 1.03.2024).

² K. Baron, *Bezpieczeństwo ekologiczne w zakresie gospodarowania wodami w miastach wojewódzkich Górnej Wisły w latach 2010-2020*, dysertacja doktorska udostępniona do recenzji. S. 13. (Cytat w pisowni oryginalnej).

2) Analiza porównawcza poziomu miejskiej polityki wodnej w rozpatrywanych tkankach miejskich.

Spodziewane możliwe wyniki badania Doktorantka ujęła w hipotezy:

- główną:
„Poziom bezpieczeństwa ekologicznego Krakowa, Kielc i Rzeszowa w zakresie gospodarowania wodami nie jest utrzymany na zrównoważonym poziomie.”
- szczegółowe (diagnostyczne):
  - „Ośrodki miejskie posiadają niski stopień bezpieczeństwa powodziowego.
  - Ośrodki miejskie posiadają niski stopień bezpieczeństwa ilości zasobów wody pitnej.
  - Ośrodki miejskie posiadają wysoki stopień bezpieczeństwa jakości zasobów wody pitnej.
  - System gospodarowania wodami nie jest zintegrowany.
  - Nierównomierność bezpieczeństwa ekologicznego w rozważanym zakresie zależy od podjętych działań kompleksowych.”³

Dobór obszarów i przedmiotów badania „podyktowany jest obecnie funkcjonującym podziałem administracyjnym zarządu zasobami wodnymi oraz wywodzi się z samej sieci hydrologicznej na rozważanym obszarze Południa Polski.” (...) Zaś zakres czasowy, „(...) w którym badano cechy wyznaczono na dekadę - 2010-2020, gdyż przeprowadzone badania pilotażowe wykazały istotnie zwiększony zasób odpowiednich danych empirycznych właśnie w tym okresie.”⁴ W ramach procesu badawczego przeprowadzono „(...) kompleksowe badania diagnostyczne, zawierające:

- identyfikację interesariuszy problemu badawczego i kluczowych instytucji decyzyjnych oraz autorskie zestawienie podjętych działań wynikające z analizy dokumentacji raportowej i finansowej właściwych podmiotów (z działalności dotyczącej zapobiegania sytuacjom kryzysowym z zakresu gospodarowania wodami);
- autorskie opracowanie danych jakościowych pochodzących z aktualnych procedur prawnych, organizacyjnych, technicznych i ekologicznych;
- analizę danych przestrzennych;
- autorski wybór oraz opracowanie zastanych danych statystycznych, ich standaryzacja i agregacja, prezentacja wskaźników;

---

³ Tamże, s. 15. (Cytaty w pisowni oryginalnej).

⁴ Tamże, s. 14. (Cytaty w pisowni oryginalnej).

- badanie poczucia bezpieczeństwa oraz świadomości społeczności miejskiej istnienia zagrożenia deficytem wody pitnej oraz wystąpienia powodzi (sondaż diagnostyczny/badania ankietowe);
- badanie poziomu współpracy międzysektorowej (analiza dokumentacji/sondaż diagnostyczny).

Dodatkowo analizie poddano w rozważanym zakresie w każdym z trzech miast:

- dokumentację strategiczną tj. m.in. strategię/plany/programy oraz uchwały stanowiące o reakcji wobec powodzi, deficytu wody pitnej, skażeń wody pitnej;
- dokumentację zawierającą informacje o współpracy ponadlokalnej, międzysektorowej, międzyinstytucjonalnej wiążące dla stron w rozważanym zakresie;
- raporty z obsługi sytuacji kryzysowych;
- akty prawne i porozumienia na poziomie międzynarodowym krajowym, regionalnym i lokalnym;
- dane historyczne będące w zbiorach miast i udostępnione;
- dokumentację zawierającą informacje o podjętych inwestycjach mające wpływ na problematykę gospodarki wodami;
- działania inne, w tym: nieustrukturyzowane i tzw. miękkie.”⁵

Recenzowana dysertacja ukazuje niewielki kawałek zagadnienia gospodarki wodnej w Polsce z uwagi na to, że przedmiotem badania były tylko 3 ośrodki miejskie gromadzące w sumie nie więcej niż 1,2 miliona mieszkańców kraju, a to oznacza, że o sytuacji zdecydowanej większości osób zamieszkujących Polskę możemy tylko przypuszczać na podstawie interpolacji i ekstrapolacji rozważanych w dysertacji hipotez i postulatów. Niemniej jednak recenzent zaznacza, że **opracowanie porusza zagadnienia istotne zarówno z punktu widzenia nauki jak i praktyki w zakresie gospodarowania wodami na wybranych obszarach kraju.**

I. Wartość merytoryczna rozprawy

Przedstawiona do recenzji praca doktorska Pani mgr inż. Karoliny Baron została, według informacji w niej zawartych, opracowana na podstawie danych uzyskanych w zaplanowanych i przeprowadzonych przez Doktorantkę badaniach diagnostycznych oraz danych wtórnych pozyskanych z dokumentów funkcjonujących w programach, procedurach i podmiotach w strukturze instytucji realizujących gospodarkę zasobami wody oraz wykonujących procedury mające na celu ochronę przed jej niszczącym potencjałem. To czyni opracowanie potencjalnie wartościowym zarówno w obszarze nauki, jak również do praktycznego wykorzystania.

---

⁵ Tamże, ss. 16-17. (Cytaty w pisowni oryginalnej).

Opracowanie zawiera powtarzalność zastosowanej metodyki w odniesieniu do obszarów badania przez co pojawia się dodatkowy walor możliwości porównań i wyciągania wniosków w odniesieniu do opracowywanych programów i sposobów ich realizacji przez różne samorzady i instytucje powołane do odpowiednich działań. Widać z tego także deficyty i korzyści, jakich poszczególne miasta doświadczały w związku z prowadzonymi przez nie własnymi politykami gospodarowania zasobami wodnymi.

Należy jednak zauważyć, że w przypadku niektórych pytań zawartych w ankiecie badawczej może pojawić się wątpliwość co do sposobu lub sensu ich formułowania. To dotyczy np. pytania 13. pierwszego załącznika:

- „13. Czy zauważa Pan/Pani współpracę wszystkich podmiotów w mieście wobec występowania:
(można zaznaczyć więcej niż jedną odpowiedź lub pozostawić pytanie bez odpowiedzi)
- powodzi i podtopień
  - braków w dostawie wody pitnej
  - skażeń wody pitnej”

Doktorantka zadała pytanie zamknięte i nie dała możliwości udzielenia na nie odpowiedzi. Podobne zastrzeżenie można wskazać w odniesieniu do pytań: 10, 11, 26. 28-30.

W innym miejscu na wykresie 74. „Wpływ na kryzys wodny w Rzeszowie” Doktorantka przedstawia wynik badania polegającego na udzielaniu przez ankietowanych odpowiedzi na pytanie: „Czy uważa Pan/Pani, że ma realny wpływ na częstotliwość występowania: powodzi i podtopień, braków w dostawie wody pitnej, skażeń wody pitnej, brak odp.”⁶ Tego pytania nie ma zilustrowanego ani w przypadku Krakowa, ani Kielc. Wprawdzie w odniesieniu do Kielc pojawia się ono w opisie danych zilustrowanych na wykresie 61. opisanym jako „Wpływ na ryzyko w Kielcach”. Mając na względzie fakt, że pytania były kierowane do osób fizycznych – mieszkańców badanych miast wątpliwości budzi szukanie u nich wpływu na powódzie i podtopienia. Ponadto nie ma wśród pytań ankietowych zawartych w załączniku 1. takiego, które dawałoby możliwość ukazania społecznego obrazu sytuacji w opisanych przypadkach.

Wprawdzie Doktorantka stosuje powtarzalny schemat podejścia badawczego do wszystkich analizowanych miast, to jednak wnioski z badań opisywane w niektórych fragmentach opracowania mogą budzić kontrowersje. Może to być spowodowane przez różnice w podejściu do metodyki wyliczania dostępnych w dokumentacjach systemu gospodarowania wodami wartości procesowych przez poszczególne podmioty autonomiczne. Pewien niedosyt daje się także odczuć na etapie weryfikacji wyników badania i wyciągania wniosków. Kwestie dotyczące weryfikacji hipotez oraz interpretacji realizacji celów wydają się być potraktowane nazbyt zdawkowo i warto by je dodatkowo rozwinąć. Jest to tym bardziej istotne, ponieważ, jak to zostało już powyżej zauważone, problem badawczy zapisany został w sposób sugerujący jego dwoistość – z jednej strony analiza bezpieczeństwa społeczności w regionie z naciskiem na aspekt ekologiczny w obliczu powodzi, deficytu i skażeń wody pitnej, a z drugiej weryfikacja

---

⁶ Tamże, s. 192.

skuteczności administracji w odpowiedzi na „rosnący trend⁷ zagrożenia kryzysem wodnym w niedalekiej przyszłości”.

II. Poprawność piśmiennicza rozprawy

Przedmiotowa dysertacja zawiera 288 stron, z czego 14 liczy zestawienie źródeł (bibliografia), 4 dotyczą spisów rycin (29), wykresów (74) i tabel (5), zaś 11 stron stanowią 2 załączniki w postaci formularzy ankiet wykorzystanych do badań diagnostycznych. Treść merytoryczna składa się ze streszczeń, Wykazu skrótów, Wprowadzenia, 7. Rozdziałów oraz Zakończenia.

Opracowanie jest pisane w sposób poprawny, niemniej jednak nie da się nie zauważyć licznych błędów w postaci tzw. „literówek”, powtórzeń wyrazów, niewłaściwych deklinacji, nieodpowiedniego zapisu nazw własnych i niewłaściwego pozycjonowania znaczników przypisów dolnych. Kolejne zastrzeżenia wynikają z wadliwej struktury spisów rycin, wykresów i tabel – zestawienia te mają na celu ułatwienie dostępu do poszczególnych elementów opracowania poprzez wskazanie stron, na których zostały one zawarte. Niestety, w recenzowanym opracowaniu Autorka ograniczyła się jedynie do ich wyliczenia w odpowiedniej kolejności.

Spore zastrzeżenia budzi także sposób opisu źródeł internetowych – brakuje dat dostępu!

Doktorantka zdaje się nie uwzględniać dynamiki zmian, jakie zachodzą w przestrzeni wirtualnej i całkowicie pomija informacje o datach dostępu do wskazywanych stron internetowych i materiałów, z których korzystała. To sprawia, że wraz z upływem czasu dostępność, a przez to także wiarygodność wykorzystanych źródeł będzie się zmniejszać poprzez to samo, że zawierają one dokumenty dotyczące specyficznych zasobów i programów, podlegające dezaktualizacji lub wymagające okresowej aktualizacji (co zauważyła sama Autorka) oraz zamieszczane są na stronach, które także są poddawane modernizacjom, aktualizacjom i zmianom. Ponadto w części poświęconej bibliografii brakuje ponumerowania wykorzystanych źródeł. O szczegółowych zastrzeżeniach szerzej w kolejnej części niniejszej recenzji. W tym miejscu zauważa się, że nie został właściwie przeprowadzony proces weryfikacji redakcyjnej dzieła.

Zaznacza się, że język opracowania jest poprawny, treść odpowiednio rozłożona na akapity i rozdziały, a jej podział i uszeregowanie części nie budzą zastrzeżeń recenzenta.

III. Uwagi krytyczne

Jak zostało to już uprzednio zadeklarowane w części IV, dostrzeżono szereg błędów redakcyjnych, stylistycznych, interpunkcyjnych i innych, które nie zostały w sposób właściwy wyeliminowane lub poprawione na etapie pisania i redagowania dysertacji doktorskiej. Poniżej zostaną wskazane niektóre spośród nich. Lista nie jest kompletna i nie ma na celu wyliczenia wszystkich dostrzeżonych nieprawidłowości, a jedynie ukazanie przykładów błędów występujących w najczęściej oraz takich, które budzą największe wątpliwości.

---

⁷ Zdaniem recenzenta to słowo: „trend” jest kontrowersyjne w odniesieniu do rozpatrywanych zagadnień.

- a) Na stronie 13. w wierszu 7. od końca pierwszego akapitu jest: „użyteczny i co istotne, efektywny”, a powinno być: „użyteczny i, co istotne, efektywny”.
- b) Na stronie 22. w pierwszym wierszu, drugiej kolumnie jest: „produkcji”, a powinno być „produkcyjna”.
- c) Na stronie 23. w wierszu 6 od góry Doktorantka zaczyna zdanie od słów: „Lokacja infrastruktury na tafli (...)”. Recenzent nie potrafi zrozumieć sensu tego zdania.
- d) Na stronie 26. w wierszu 11. jest „która to dotyczy to”, a powinno być: „która to dotyczy”.
- e) Na stronie 27. w 2. wierszu jest „konstytucja”, a powinno być „Konstytucja”. Dalej, w wierszu 6. jest „w ustawie o”, a powinno być „w ustawach o”. Ponadto w wierszu 8. Autorka używa sformułowania: „organy administracji ogólnej”, które nie ma żadnego umocowania ani uzasadnienia w polskim systemie prawnym.

Recenzent wnosi o wyjaśnienie zarówno samego sformułowania, jak również sensu, jaki legł u podstaw jego użycia.

- f) Na stronie 29. w 3. wierszu 5 tiretu wyliczenia Doktorantka pisze: „zaliczają się również OSP - Ochotnicza Straż Pożarna”, co właściwie powinno zostać zapisane w następujący sposób: „zaliczają się również OSP – ochotnicze straże pożarne”.
- g) **Na stronie 33. w wierszach 5-7 Doktorantka zamieszcza zdanie: „Celem identyfikacji ryzyka jest relatywnie wczesne stwierdzenie zagrożeń dla dalszego istnienia przedsiębiorstwa, czy też systemu jakim jest państwo”. Wskazane zdanie zawiera błąd interpunkcyjny polegający na braku przecinka przed słowem „jakim”. Ale nie to jest najważniejszym składnikiem zastrzeżenia recenzenta. Ten zaś odnosi się do niewłaściwego zinterpretowania relacji pomiędzy zagrożeniem i ryzykiem.**

Autorka sytuje ryzyko przed zagrożeniem niejako warunkując jego wartość od specyfiki zagrożenia, kiedy właściwym jest postrzeganie ryzyka jako cechy zagrożenia w środowisku, w którym owo zagrożenie może się zmaterializować. To zaś oznacza coś zupełnie odwrotnego; to identyfikacja zagrożeń jest punktem wyjścia do szacowania ryzyk ich materializacji. Podejście odwrotne narusza elementarną zasadę następstwa przyczyn i skutków. W kolejnych zdaniach Autorka popełnia szereg błędów merytorycznych, a w opisie wyliczenia dotyczącego czynników ryzyka⁸ jest to szczególnie widoczne. Ryzyko jest współczynnikiem zależnym przede wszystkim od prawdopodobieństwa materializacji zagrożenia, jakiego dotyczy oraz skutków, jakie owo wystąpienie może spowodować. Czynniki zawierające istotne przesłanki do potęgowania skutków materializacji zagrożenia, takie, jakie zostały wymienione w wyliczeniu, należy traktować jako składniki dodatkowe, wynikające ze specyfiki okoliczności.

Ten fragment opracowania recenzent postrzega jako błąd merytoryczny.

---

⁸ Tamże, s. 34. w wierszu 3. i kolejnych wierszach wyliczenia.

- h) Na stronie 56. w 11 wierszu 2. akapitu Doktorantka wskazuje na szpitale jako elementy systemu ratownictwa co nie jest zgodne ze stanem faktycznym w Polsce.
- i) Na stronie 65. w 3. wierszu 2. akapitu jest „rozpotowe”, a powinno być „roztopowe”.
- j) Na stronie 82. w wierszu 13. Autorka pisze „w świetle wartości zarządzania kryzysowego jednostki”, co jest zapisem niezrozumiałym, ponieważ nigdzie nie tłumaczy znaczenia określenia „wartości zarządzania kryzysowego”.
- k) Na stronie 84. w wierszach 10. i 13. Autorka niepoprawnie zapisuje dane publikatora aktu prawnego, który poprawnie zapisuje w wierszu 13. Podobne błędy są często widoczne w treści opracowania.
- l) Na stronie 86. w wierszu 13. jest: „się one się”, a wystarczy jedno „się”. Dowolne.
- m) Na stronie 87. w pierwszym wierszu 3. akapitu oraz na stronie 145. w 6. wierszu od góry pojawia się nazwa ustawy Prawo wodne pisana od małej litery.
- n) Na stronie 90. w wierszu 4. Doktorantka odnosi się do kompetencji rady powiatu słowami: „Natomiast rada powiatu płaszczyźnie działania posiada powinność (...)”
Zdanie wydaje się być niekompletne, przez co nie da się zrozumieć intencji Autorki.
- o) Na stronie 91. w 4. wierszu Doktorantka wskazuje **Rządowe Centrum Zarządzania Kryzysowego** jako podmiot organizacyjny w strukturze systemu zarządzania kryzysowego na szczeblu krajowym. Taki podmiot nie istnieje, a zadania organizacji zarządzania kryzysowego na wspomnianym poziomie krajowym realizuje **Rządowe Centrum Bezpieczeństwa** (RCB).
Tu wskazany błąd jest istotnym błędem merytorycznym.
- p) Na stronie 147. w wierszu 7. od góry jest: „właścicielu”, a powinno być „właścicieli”.
- q) **Na stronie 159. w 11. wierszu od góry pojawiło się określenie: „Służby Ratownictwa Wodno-Kanalizacyjnego” w formie nazwy własnej co sugeruje istnienie czegoś takiego w polskim systemie zapewniania bezpieczeństwa, a to nie jest prawdą.**

Tu wskazany błąd jest istotnym błędem merytorycznym opracowania.

Ponadto sposób opisu dostępu do źródeł danych dla wykresów dotyczących szczegółów opisu specyfiki gospodarki wodnej w poszczególnych miastach w formie informacji: „Opracowanie własne na podstawie źródeł” nie daje żadnej możliwości sprawdzenia poprawności przeprowadzanego pomiaru – nie da się na podstawie takich opisów tych źródeł odnaleźć.

Trzeba w tym miejscu także zwrócić uwagę na wątpliwości związane z pojawianiem się w treści dysertacji sformułowań, nazw i określeń, których nie ma ani w systemie zarządzania kryzysowego, ani w systemie zarządzania gospodarką wodną funkcjonujących w Polsce. Te wątpliwości są istotne ze względu na dostępność generujących podobne treści narzędzi informatycznych. Niektóre przykłady zostały wskazane w powyższym wyliczeniu (e, j, o, q).

Analizowany dokument ukazuje sprawność Doktorantki w korzystaniu z narzędzi informatycznych. Było to zapewne konieczne do przeprowadzenia statystycznych wyliczeń i

oszacowań. Ale jest pewna kontrowersja w metodyce zastosowań narzędzi edycyjnych, która ujawnia się z jednej strony niezbyt dokładnym dopilnowaniem zasad pisowni w języku polskim, a z drugiej nieuzasadnionym i nie mającym nawiązania do rzeczywistości „słowotwórstwem”, którego kilka przykładów recenzent przytoczył powyżej.

IV. Ocena końcowa

Po wnikliwym przeanalizowaniu udostępnionej do recenzji dysertacji doktorskiej pod tytułem: „Bezpieczeństwo ekologiczne w zakresie gospodarowania wodami w miastach wojewódzkich Górnej Wisły w latach 2010-2020.” autorstwa Pani mgr inż. Karoliny Baron docenia się zaangażowanie i nakład pracy, jakie Autorka włożyła dla uzyskania końcowego efektu. Nie można jednak w opinii pominąć całego szeregu istotnych nieścisłości, niedociągnięć, niekonsekwencji, błędów i pomyłek, które znacząco i negatywnie wpływają na ocenę dzieła. Dostrzeżono także wiele wątpliwości i kontrowersji, które wymagają dodatkowych wyjaśnień.

Reasumując, recenzent stwierdza (z zastrzeżeniami opisanymi w treści recenzji!), że Pani mgr inż. Karolina Baron posiada wiedzę teoretyczną w zakresie przedmiotu badania opisanego w dysertacji, entuzjazm do pracy i potrafi przywoicie planować i organizować badania oraz sporządzać z nich opracowania. Ponadto przedstawiona do recenzji praca może być wykorzystana praktycznie jako analiza sytuacji istniejącej lub wprowadzenie do przygotowania przyszłych badań zagadnień dotyczących optymalizacji gospodarki wodą tudzież opracowania procedur ochrony przed jej niszczącym potencjałem.

Wobec powyższego, z podkreśleniem przedstawionych w treści zastrzeżeń, recenzent wnosi o dopuszczenie mgr inż. Karoliny Baron do kolejnych kroków postępowania doktorskiego.

dr hab. inż. Stanisław J. Rysz